

40. அன்புடன் பார்க்கிலோனாவிலிருந்து

கிறிஸ்டோபர் கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டு பிடித்ததால் அவரை மக்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் ஸ்பெயின் நாட்டிற்கு என்னென்ன செய்தார் என்பது பலருக்கும் தெரியாது. நான் கொலம்பஸைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவன் இல்லை, ஆனால் 1991-92 - இல் யூரோ - இந்தியா எக்ஸ்சேஞ்ச் திட்டத்தின் கீழ் பார்க்கிலோனாவில் உள்ள ESADE-க்கு நான் சென்றிருந்த நினைவுகள், 27 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு வெளிநாட்டுப் பயணத்தில் இருந்து என்னென்ன கற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை இன்றும் எனக்கு நினைவூட்டுகின்றன.

1. சகோதரி கொஞ்சிடா

பார்க்கிலோனா என்றாலே எனக்கு முதலில் நினைவுக்கு வருவது சகோதரி கொஞ்சிடா தான். அவள் பார்க்கிலோனாவில் நான் தத்தெடுத்த மூத்த சகோதரி. அந்தப் பாசத்துடன் என்னிடம் பேசக்கூடிய ஒரு சகோதரியைப் பார்த்ததில்லை. அவர் ஒரு மூத்த பெண்மணி, டைரக்டர் ஜெனரலின் தனிப்பட்ட செயலாளராக இருந்தார், பல்வேறு நாடுகளில் இருந்து DG - க்கு வரும் அழைப்புகளுக்குப் பதிலளிக்கும் போது பல்வேறு ஐரோப்பிய மொழிகளில் சரளமாகப் பேசக்கூடியவர். ரோட்டர்டாமில் இருந்து என்னைச் சந்திக்க வந்த ஓர் ஆசிரிய நண்பரின் சூட்கேஸ் பிரெஞ்சுப் பக்கத்திலிருந்து ஸ்பானியப் பக்கத்திற்குச் செல்லும் போது ஜிரோனா ரயில் நிலையத்தில் தொலைந்து போனது. 12 மணி நேரத்திற்குள் அவர் அதைக் கண்டெடுக்கலாம்.

1991-டிசம்பரின் மத்தியில் அவளுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த போது ஒரு குடியிருப்பாளரின் பிரச்சினைக்காக வெளியுறவு அமைச்சகத்தின் அனுமதி வழங்க (அந்த நாள்களில் ஸ்பெயின் மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் விசா வழங்கவில்லை), நான் விரைவில் லண்டன் செல்ல உள்ளதால் விரைவாக அதைப் பெற வேண்டும் என்று அவளிடம் கூறினேன். அவள் என்னைப் பார்த்து “இப்படியே செல்கிறீர்களா?” என்று கேட்டாள். நான் திகைப்பதைப் பார்த்து, அவள் என் காலணிகளைக் காட்டி, “நான் உங்களை இப்படிச் செல்ல விடமாட்டேன். நீங்கள் அலுவலகம் முடிந்ததும் கடைக்குச் சென்று உங்களுக்காக ஒரு ஜோடி சரியான பூட்ஸ் வாங்குவோம். என்னைக் கவனித்துக் கொள்ள பார்க்கிலோனாவில் ஒரு சகோதரி மட்டுமாவது இருக்கிறாள் என்று இந்த மனதைத் தொடும் சைகை எனக்கு உறுதியளித்தது.

ஒரு நாள் மாலை, என் குடும்பம் இந்தியாவில் இருந்து என்னைப் பார்க்க வந்தபோது, சகோதரி எங்களைச் சந்திக்க வந்திருந்தார். என் மனைவி இரவு உணவைத் தயாரித்துக் கொண்டிருந்த போது, சகோதரி என்னிடம் என் மனைவி என்ன பணி புரிகிறாள் என்று கேட்டாள். நான் பணிவுடன் பதிலளித்தேன், அவள் ஓர் இல்லத்தரசி என்றேன். அவளால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மீண்டும் கேட்டதற்கு, “நானும் இல்லத்தரசி தான், ஆனால் அவள் என்ன செய்கிறாள்?” என்று கேட்டாள். அவளுடைய முழு நாளின் வழக்கத்தையும் நான் விவரிக்க வேண்டியிருந்தது. நான் விளக்கிச் சொன்னேன், “அவள் காலை 5.30 மணியளவில் விழித்துக் கொள்வாள். தன்னைப் புதுப்பித்த பிறகு, என் இரண்டாவது மகளைத் தயார் செய்து, இரண்டு மகள்களையும் 7.30 மணியளவில் பள்ளிக்கு அனுப்புவாள். பின்னர் அவள் எனக்குக் காலை உணவைத் தயார் செய்வாள். நான் சுமார் 8.30 மணிக்குப் புறப்பட்ட பிறகு, அவள் என் தந்தைக்குக் காலை உணவு தயார் செய்வாள். 9.30 மணியளவில் அவள் காலை உணவை எடுத்துக்கொள்கிறாள். பிறகு மதிய உணவைத் தயாரிக்கத் தொடங்குவாள். மதியம் 1.30 மணியளவில் நான் வந்து அப்பாவுடன் மதிய உணவு எடுத்துக் கொள்வேன். மதியம் 2.30 மணியளவில் குழந்தைகள் வீடு திரும்புவார்கள். இளையவளுக்கு மதிய உணவு அளித்த பிறகு, அவள் மதிய உணவை எடுத்துக் கொள்வாள். இதற்குள் மதியம் 3.45 மணி இருக்கும். பின்னர்ப் பணிப்பெண் பாத்திரங்களைச் சுத்தம் செய்ய வருவாள். அதன் பிறகு என் மனைவி எங்கள் அனைவருக்கும் மாலையில் தேநீர் தயார் செய்வாள். மாலை 6.30 மணிக்குள் அவள் எங்களுக்காக இரவு உணவைத் தயாரிக்கத் தொடங்குவாள். இரவு 9.30 மணிக்கு நான் அப்பாவுடன் இரவு உணவை எடுத்துக் கொள்வேன், அதன் பிறகு அவள் இரவு உணவை எடுத்துக் கொள்வாள். அவள் இவற்றையெல்லாம் முடிப்பதற்குள் இரவு 11 மணி ஆகிவிடும்.” என்று நான் சுருக்கமாக விவரித்தேன்.

"என்ன? நாள் முழுக்கச் சமைக்கிறதா?", என்று சகோதரி ஆச்சரியத்துடன் திகைத்தாள்.

“பேராசிரியர்!, நீங்கள் உங்கள் மனைவியிடம் கொடூரமாக நடந்து கொள்கிறீர்கள்! நீங்கள் ஏன் ஹெரினுக்கு ஓர் உறைவிப்பான் வாங்கித் தரக்கூடாது, அதில் அவள் நாள் முழுவதும் சமைப்பதற்குப் பதிலாக காலையில் தயாரிக்கப்பட்ட உணவை மட்டும் வைத்து மாலையில் சூடுபடுத்த முடியும் என்று சகோதரி கூறினார். “நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன்” என்றேன். “ஆனால் இதில் ஒரு பிரச்சனை இருக்கிறது, அதற்கு மின்சாரம் தேவை”, என்றேன். “உங்களிடம் மின்சாரம் இல்லை என்று சொல்கிறீர்களா?” என்று கேட்டு அவள் குழம்பினாள். “எங்களிடம் உள்ளது, ஆனால் எப்போது மின்சாரம் கிடைக்கும் என்று தெரியாது”, உ.பி போன்ற பின்தங்கிய மாநிலத்தில் 1990-களில் மின்சாரம் என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளப் பார்சிலோனாவில் ஒரு பெண்மணிக்கு இது மிகவும் கடினமாக இருந்தது, அங்கு 9 மாதங்கள் தங்கியிருந்த போது எனக்கு மின்சாரம் தடைப்பட்டது என்று நான் பதிலளித்தேன்.

2. CEMS

ESADE இன் டைரக்டர் ஜெனரல் ஐரோப்பிய மேலாண்மை நிறுவனங்களின் தலைவராக இருந்தார் (இப்போது மேலாண்மை கல்விக்கான உலகளாவிய கூட்டணி என்று அழைக்கப் படுகிறது), இது 31 கல்வி உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் ஒரு நாட்டிலிருந்து ஒரு மேலாண்மை நிறுவனத்தை மட்டுமே உறுப்பினராக ஒப்புக்கொள்கிறது. 1992-இல் இந்தியாவுக்குத் திரும்புவதற்கு முன், கூட்டு நடவடிக்கைகளுக்கான வாய்ப்புகளை ஆராய நான் அவரைச் சந்தித்தேன். இந்தியாவிலிருந்து எந்த மேலாண்மை நிறுவனமும் உறுப்பினராக இல்லாத காரணத்தால் நாங்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு விருந்தினர் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் பரிந்துரைத்தார். இரண்டு ஆண்டுகள் எங்களைக் கூர்நோக்கிய பின் முழு உறுப்பினராக எங்களைக் கூடி ஆலோசித்துச் சங்கம் வழங்கலாம். துரதிர்ஷ்டவசமாக இயக்குநரும் மற்றவர்களும் ஆர்வம் காட்டாததால் உறுப்பினராகும் வாய்ப்பை இழந்தோம். 2012-13-ஆம் ஆண்டில்தான், எனது நண்பரும் பேராசிரியருமான சேகர் சுவத்ரியின் வழிகாட்டுதலோடு IIM கல்கத்தா உறுப்பினராகத் தகுதியைப் பெற்றேன். குறைந்தபட்சம் சில இந்திய மேலாண்மை நிறுவனங்களாவது ஐரோப்பிய மேலாண்மை நிறுவனங்கள் மற்றும் தொழில்துறையின் வலையமைப்பில் இணைந்ததில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

3. கூட்டுப்பணி வேலை

நான் ESADE-ஐப் பார்வையிட்டபோது, M & A சிக்கல்களைப் பற்றிய வழக்குகளை எழுதலாம் என்று நினைத்தேன், ஆனால் அப்போதைய கல்வி நிலையத் தலைவரைச் சந்தித்தபோது, “நாங்கள் இந்தப் பகுதியை மேம்படுத்த முயற்சி செய்கிறோம், ஆனால் அதிக முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை” என்று அவர் கூறுகையில் நான் மிகவும் ஏமாற்றம் அடைந்தேன். ஆனால் ESADE - இல் ஆசிரியராக இருந்த ஒரு மருத்துவரின் நினைவுக் குறிப்புகளின் அடிப்படையில் 3-பகுதி வழக்கு ஆய்வை என்னால் சேர்ந்து உருவாக்க முடிந்தது. ஒரு வணிகக் கூட்டாளியாக இந்தியாவைப் பற்றிய ஐரோப்பிய நிர்வாகிகளின் கருத்துப் பற்றிய பல நாடுகளின் ஆராய்ச்சி முன்மொழிவை மற்றொரு புகழ் பெற்ற பேராசிரியர் எமிலுடன், என்னால் உருவாக்க முடிந்தது, இது நான் இந்தியாவுக்குத் திரும்பியதும் முடிக்கப்பட்டது. “இன் சர்ச் ஆஃப் எக்ஸலன்ஸ்” என்னும் பாடத்தைப் பிரதிபலிக்கும் மூன்றாவது ஆராய்ச்சித் திட்டம், பேராசிரியர் வைட்மா மற்றும் விலாஹூர் ஆகியோரைக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டது, துரதிர்ஷ்டவசமாக வினாப் பட்டியல் வடிவமைக்கப்பட்ட பிறகு அதைத் தொடங்க முடியவில்லை.

நான்காவது திட்டமானது யூரோ-இந்தியா மேலாண்மை மையத்தை நிறுவுவதற்கான முன்மொழிவைத் தயாரிப்பது மார்க்கெட்டிங் பேராசிரியரான மோட்டானியாவுடன் இணைந்து தயாராக இருந்தது. நான் யாரையும் அறியாத நாட்டில், நான்கு வெவ்வேறு பகுதிகளில் நான்கு பேராசிரியர்களுடன் இணைந்து நான்கு திட்டங்களில் ஒன்பது மாதக் குறுகிய கால இடைவெளியில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன் என்பது இன்றும் என்னைக் கவர்கிறது. ஆனால் IMX-இல் நான் தங்கியிருந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் என்னால் ஒரு கூட்டுத் திட்டத்தைக் கூட உருவாக்க முடியவில்லை. என்னிடம் ஏதேனும் தவறு நடந்ததா அல்லது வேறு சமூகக் கலாச்சாரக் காரணிகள் அதைத் தடுக்கின்றனவா?

4. கேசியோ, கெட்டில் மற்றும் ரெக்கார்டர்

எனக்குப் பார்சிலோனா கிட்டத்தட்ட ஒரு பழக்கமற்ற இடம் . மேலும் அந்த நாள்களில் ஆங்கிலம் மிகவும் பொதுவான மொழியாக இல்லை. பிஜிபி தலைவராக இருந்த காலக் கட்டத்தில் நான் மிகவும் நோய்வாய்ப்பு பட்டிருந்ததால், எந்த நேரத்திலும் மூழ்கத் தொடங்கும் நிலையில் நான் அத்தகைய இடத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். நான் நம்பிக்கையை இழந்து என் பயணங்களை நிறுத்திவிட்டேன். இப்படி வாழ்வதில் எந்த அர்த்தமுமில்லை என்று ஒரு நாள் உணர்ந்தேன். எனக்குச் சுமார் 45 வயது இருக்கும், பள்ளி செல்லும் இளம்வயதுக் குழந்தைகள் இருந்தனர், ஒரு நாள் நான் உண்மையிலேயே இறந்துவிட்டால் என்ன ஆகும் என்று கவலை கொண்டேன். எனவே நிறுவன இயக்குநர் என்னைப் போகச் சொன்னபோது, எனக்கு மொழி தெரியாத, யாரையும் தெரியாத இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். ஆனால் அந்த முடிவு என் வாழ்வில் ஒரு திருப்பு முனையாக மாறியது.

(a) கேசியோ

நிறுவனத்தில் வேலை நேரத்திற்குப் பின்பு, மாலை மற்றும் வார இறுதிகளில் எப்படி நேரத்தைச் செலவிடுவது என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒரு நாள் கடைவீதிக்குச் சென்று கொண்டிருந்தபோது, ஒரு கடையில் கேசியோ ஒன்றைப் பார்த்தேன், அதன் சாவிகள் ஹார்மோனியத்தைப் போலவே இருந்தன. ஆட்சேபம் சொல்ல யாரும் இல்லாததால் அதை வாங்கி இசைக்க ஆரம்பித்தேன். ஆறு மாதங்களில் என்னால் சில பாடல்களை இசைக்க முடிந்தது, ராகம் என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. நௌஷாத், சி. ராம்சந்திரா, ஷங்கர் ஜெய்கிஷன், வசந்த் தேசாய் போன்றவர்களின் வழக்கமான பாணிகள் மட்டும் ஏன் உள்ளன? நான் இந்தியாவுக்குத் திரும்பியதும் அவை செயல்பாட்டில் இல்லை என்பதை அறிந்தேன்.

(b) தி கெட்டில்

எனக்கு மற்றொரு துணை மின்சாரக் கெட்டில்: நான் தேநீருக்கு அடிமையாக இருந்தேன். அந்த நாள்களில் இந்தியாவில் லக்னோவில் மின்சாரக் கெட்டில் வாங்குவதை என்னால் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாத ஒன்று, ஏனென்றால், மின்சாரக் கெட்டிலுக்கும் மின்சாரம் தேவைப்பட்டது மற்றும் அதன் தடையில்லா விநியோகத்தை ஒருவரால் லக்னோவில் பெற முடியாது. பல்பொருள் அங்காடிகளில் தேநீர்ப் பைகள், பால் பவுடர் மற்றும் சர்க்கரைக் க்யூப்கள் எளிதாகக் கிடைத்ததால், மின்சாரக் கெட்டில் எளிதாகத் தேநீர் தயாரிக்க எனக்கு உதவியது.

டாக்டர் மானெல் பீரோவின் நினைவுக் குறிப்புகளின் அடிப்படையில் பார்க் டௌலி கேஸ் தொடரை உருவாக்குவதற்கு இந்தக் கெட்டில் ஒரு வகையில் முக்கியப் பங்கு வகித்தது. ஒரே இரவில் பயன்படுத்துவதற்காக ஆங்கிலக் - “காடலான்” அகராதியை வாங்க நூலகர் என்னை அனுமதித்தார். கணினி மையத்தின் தலைவரான மாரிஸ் எனக்கு ஒரு மடிக்கணினியைக் கொடுத்தார், இது 1991 - இல் எனக்குப் புதிய விஷயமாக இருந்தது. கேபிள் டிவியை வாடகைக்கு எடுக்க நிர்வாக அதிகாரி எனக்கு உதவினார்.

ஒவ்வோர் இரவும் நான் இரவு உணவை முடித்து, ஒரு தெர்மோஸ் முழுவதுமாக தேநீர் தயார் செய்து தொலைக்காட்சியை இயக்கிவிட்டு (அது அதிகாலை 2-3 மணி வரை இயங்கும்) படுக்கையில் உட்காருவேன். நினைவுக் குறிப்பிலிருந்து ஒரு வார்த்தையைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதன் அர்த்தத்தை அகராதியில் சரி பார்ப்பேன், இது ஆங்கிலத்தில் இரண்டு அல்லது 7 ஏழு அர்த்தங்கள் கொடுக்கலாம். அடுத்தடுத்து வார்த்தைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துப் , பின்னர் முழு வாக்கியத்தையும் பார்த்து, அது ஆங்கிலத்தில் என்ன அர்த்தம் என்று யூகிக்க முயற்சி செய்வேன். பதினைந்து நாள்களுக்குப் பிறகு என்னால் ஒரு பக்கத்தை மொழிபெயர்க்க முடிந்தது மற்றும் நான் சரியாக யூகித்திருக்கிறேனா என்று சரிபார்க்க “டாக்டர் பீரோவுக்கு” அனுப்பினேன். அவற்றைச் சரிபார்த்துச் சரிசெய்து அவர் உதவினார்.

நான் சுமார் ஐந்து பக்கங்கள் முடித்த பிறகு, சில வார்த்தைகள் பழக்கமாகி, மொழிபெயர்ப்பு வேகம் எடுத்தது. ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு, வழக்கில் என்ன நடக்கிறது என்று எனக்குத் புரியத் தொடங்கியது. 1972-74 -இல் HE(I)L BHEL இணைப்பில் நான் பார்த்த அதே போன்ற ஒன்று படிப்படியாக நடந்தது. "என்ன ஓர் ஆச்சரியம்", இந்தியாவில் உள்ள இரண்டு பொதுத்துறைப் பொறியியல் நிறுவனங்களின் இணைப்பில் உள்ள சிக்கல்கள், ஸ்பெயினில் 000 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள நலிவடைந்த நான்கு மருத்துவமனைகளின் இணைப்பிலும், இது போன்ற சிக்கல்கள் உள்ளனவா? என்று நான் ஆச்சரியமடைந்தேன். இதனை வைத்து அடுத்த ஒன்றரை மாதத்தில் மூன்று பாகங்கள் கொண்ட வழக்குத் தொடர் வரைவு செய்யப்பட்டது. "டாக்டர் பெரியோ" என்னைச் சபாடேலில் உள்ள மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்று அங்கிருந்தவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். அடுத்த பதினைந்து நாட்களில் வழக்கு இறுதி செய்யப்பட்டது, அது முடிக்கப்பட்டு, ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு EICEP-இன் கருத்தரங்கை நிறைவு செய்வதற்கான போதனைக் குறிப்புடன் EFMD-க்கு அனுப்பப்பட்டது. கெட்டில் இல்லாமல் இது நடந்திருக்குமா என்று எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

(உ) தி ரெக்கார்டர்

சாலைகளில் நடந்து செல்லும் போது, சான்யோவின் சிறிய குரல் இயக்கப்பட்ட பாக்கெட் ரெக்கார்டர் என்னைக் கவர்ந்தது. நான் இசைத்த கேசியோவில் பாடல்களைப் பதிவு செய்ய நினைத்தேன், ஆனால் அது முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒன்றைச் செய்தது.

இந்தியாவிற்குத் திரும்பிய பின், புதிய செயலக உதவியாளரைப் பெற்றேன். தரவுத்தளம் மற்றும் அஞ்சல் இணைப்பு ஆகியவற்றில் அவருக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் போது, வெளிநாடுகளில் இந்திய வணிக முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வரும் சில நிறுவனங்களுக்கு வழக்கு எழுத அனுமதி கோரி எழுபத்தைந்து கடிதங்களை அனுப்பினேன். அவர்களில் நான்கு பேர் சாதகமாகப் பதிலளித்தனர். அவர்களில் இருவரின் உயர் அதிகாரியைச் சந்திப்பதற்குச் சென்றேன். ஆனால் அப்போதே என் மகள் நோய்வாய்ப்பட்டாள், ஆகையால் நான் பயணத்தை இடைநிறுத்த வேண்டியிருந்தது. நிதித்துறையில் மூத்த சக ஊழியர், டெல்லியில் இருந்து வந்து கொண்டிருந்த பேராசிரியர் வர்ஷ்னேயா, நிர்வாகிகளுடன் நேர்காணல் மற்றும் விவாதங்களைப் பதிவுசெய்து மற்ற தகவல்களைச் சேகரிக்க ஒப்புக்கொண்டார்.

அதனைப் படியெடுத்து ஒரு வரைவைத் தயார் செய்தோம். நான் தகவலை மறுசீரமைத்துக், கற்பித்தல் குறிப்பைத் தயார் செய்தேன். 1991-இல் இந்தியப் பொருளாதாரம் திறக்கப்பட்டதன் விளைவாக வெளிநாட்டில் உள்ள இந்திய வணிக முயற்சிகள், ஒன்று திரும்பப் பெறுதல் மற்றொன்று அதன் சர்வதேசச் செயல்பாட்டை விரிவுபடுத்துதல் பற்றிய இரண்டு முக்கியமான வழக்கு ஆய்வுகளைக் (சுமன் இண்டஸ்ட்ரீஸ் மற்றும் க்ரோத் ஃபார்மாதூட்டிகல்ஸ்) கூட்டாக உருவாக்குவதில் அவர் முக்கியப் பங்கு வகித்ததைப் பேராசிரியர் வர்ஷ்னேயா மகிழ்ச்சியுடன் ஆச்சரியப்பட்டார். இவை IMX - இல் தலைப்பில் முதல் இரண்டு வழக்கு ஆய்வுகளாகும்.

பார்சிலோனாவில் எனக்கு உதவிய கேசியோ, கெட்டில் மற்றும் ரெக்கார்டர் ஆகிய மூன்று நண்பர்களிடையே பொதுவானது என்ன? அவை இன்னும் என்னுடன் இருக்கின்றன, என் செயல்பாட்டில் எனது பெருமைக்குரிய உடைமை. தாராள மயமாக்கலுக்கு முந்தைய காலத்தில் இந்தியத் தயாரிப்புகளின் அடையாளமாக, லாக் லைஃப் நுகர்வோர் "நீடித்த" தயாரிப்புகளின் அடையாளமாக, இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறேன். அந்த நாட்களில் இந்தியாவில் "தாதா லே போட்டா பார்டே" (தாத்தா வாங்கியதைப் பேரன் வசதியாகப் பயன்படுத்தலாம்) என்ற ஒரு கருத்து இருந்தது. கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாறும் வழக்கொழிவுவிற்கு நன்றி, அந்த வகையான இந்தியப் பொருள்கள் எங்களிடம் வேறு இல்லை.

5. பார்க் டௌலி வழக்கின் விளைவுகள்

வழக்கு எழுதுவது பல நன்மைகளைத் தருகிறது, ஆனால் ஓர் ஆசிரிய உறுப்பினர் பெற விரும்பும் அனைத்தும் பார்க் டௌலி கேஸ் கொடுத்தது உண்மையிலேயே ஆச்சரியமாக இருந்தது,

- ஒரு சர்வதேச வழக்காய்வு,
 - கற்பித்தல் குறிப்பு ஆய்வுக் கட்டுரையாக மாறுகிறது,
 - சர்வதேச மாநாடுகளில் கலந்துகொள்வது,,
 - ஒரு புத்தகத்தை வெளியிடுதல்,
 - PGP படிப்பைத் தொடங்குதல்,
 - ஒரு MDP தொடங்குதல்
- g) கனவுகளை நிறைவேற்றிய ஒரு தொழில்முறை அமைப்பைத் (வியூக மேலாண்மை மன்றம்) தொடங்குதல், கனவுகளை நிறைவேற்றிய (வியூக மேலாண்மை மன்றம்) தொடங்குதல் - பெரிய அளவில் மாநாடுகளை ஏற்பாடு செய்தல், மற்றும் - வியூக மேலாண்மைப் பகுதியில் மேலாண்மைப் பள்ளிகளின் 600-க்கும் மேற்பட்ட ஆசிரிய உறுப்பினர்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவுதல்.

6. பாடப் பொருள்

ESADE-இல் இருந்தபோது, நான் அடிக்கடி EFMD- ஐ, தொடர்பு கொள்ள வேண்டியிருந்தது. நான்கு கடிதங்களை எழுதித், தொலை நகல் செலவைக் குறைப்பது எப்படி என்பதை நான் கற்றுக்கொண்டேன், அவற்றை 63% ஆகக் குறைத்து, A4 - இல் அச்சிட்டு, ஒரு பக்கத்தைத் தொலை நகல் மூலம் அனுப்பினேன். 4 A4 தாள்களை (63% ஆகக் குறைத்து) வைத்து A3 சைஸில் மாஸ்டர் செய்து, பின்னோக்கிப் பிரிண்ட் செய்தால், பாடப் பொருளின் விலை, நேரம் மற்றும் மனிதவளத் தேவை வெகுவாகக் குறைக்கப்படும் என்று எனக்குத் தோன்றியது. குறிப்பாகப் பாடப் பொருள் ஆசிரிய உறுப்பினரால் உருவாக்கப்பட்டால் இது பருமனான A4 அளவுப் பாடப் பொருளின் அளவைக் குறைந்த எடைப் புத்தகமாக மாற்றும், 400 பக்கங்கள் கொண்ட இணைத்தல் & கையகப்படுத்தல் பாடத்தின் பிஜிபி பாடப் பொருளை A4/2 அளவு மாதிரிப் புத்தகமாக உருவாக்கினேன். பல ஆசிரிய உறுப்பினர்கள் நடைமுறையைப் பின்பற்ற மறுத்ததால் மேற்கொண்டு முயற்சிகள் எடுக்க முடியவில்லை.

எவ்வாறாயினும், நான் ஓய்வு பெற்ற ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, நிலையான A5 (6"×9") அளவு பேப்பர்பேக் மற்றும் இ-புக் வடிவத்தில் 15 புத்தகங்களை வடிவமைத்து வெளியிட்டபோது இந்தக் கனவு, 27 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிறைவேறியது. 1992-93-இல் நாங்கள் அதனைச் செய்திருந்தால், IMX 1992-93-இன் முன்னோக்குத் திட்டத்தில் திட்டமிடப்பட்ட கல்வி வளப் பூங்கா, நாட்டில் மேலாண்மைக் கல்விக்குத் தேவையான அனைத்துப் பாடப் பொருள்களையும் தயாரித்திருக்க முடியும்.

7. Qué más

Qué más (வேறு என்ன) என்ற இரண்டு வார்த்தைகள் இன்னும் என் காதுகளில் எதிரொலிக்கின்றன. நீங்கள் கொடுத்த வேலையை மக்கள் முடிக்கும் போதெல்லாம் (அதுவும் புன்னகையுடன்) வார்த்தைகள் உச்சரிக்கப்பட்டன. அதுவும் அலுவலகம் முடிவடையும் நேரத்திலும். புன்னகை அனைவரிடமும் மிகவும் பரவி இருந்தது. பார்சிலோனாவில், நாட்டிற்கு மகிழ்ச்சியின் ஓர் அளவுக் (குறியீடு) இருப்பின், அது ஒரு நபர் ஒரு நாளில் எத்தனை முறை சிரித்தார் என்பதை உணர்ந்தேன். இந்த விருந்தினரால் நான் மிகவும் ஈர்க்கப் பட்டேன், குடும்ப உறுப்பினர்கள் மற்றும் நண்பர்களுக்கான எனது கையொப்பத்தை இப்போது பிரபலமான ஈமோஜியான 'ஃசிரித்துக்கொண்டே இருங்கள்' என மாற்றிக் கொண்டேன். நானும் இந்த விருந்தினரைப் போன்றிருக்க முயன்றேன், ஆனால் அங்குள்ள முகங்களில் நான் பார்த்தது போல் இது போலியானதன்று உண்மையானது என்று எனக்குத் தெரிந்தது.

8. இந்தியா நமக்கான இடமாகாது

கேடலூனியா அரசாங்கத்திலுள்ள தொழில்நுட்பப் பரிமாற்றத்திற்கான வணிக அலுவலகமான SDA போக்கோனிக்கு நியமிக்கப்பட்ட ஒரு நண்பரை நான் சந்திக்க நேர்ந்தது, மேலும் நீங்கள் எந்தத் தொழில்நுட்பத்தை இந்தியாவிற்கு மாற்றுகிறீர்கள்? என்று கேட்டேன். "இந்தியா நமக்கான இடமாகாது" என்று வருத்தம் தெரிவித்தார். அதிர்ச்சியடைந்த நான் "அப்படியானால் நீங்கள் தொழில் நுட்பத்தை எங்கே மாற்றுகிறீர்கள்" என்று கேட்டேன்? இதற்கு அவர் அளித்த பதில் U.K. பிரான்ஸ், ஜெர்மனி போன்ற இடங்களுக்கு என்றார். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஆனால் பின்னர் ஸ்பெயினின் முன்னணி நிறுவனங்களைக் கண்டறிந்து ஓர் ஆராய்ச்சி ஆய்வுக்கான வினாப்பட்டியலை நிர்வகித்த போது, குறியீட்டு எண்களின் நான்காவது இலக்கத்தில் தயாரிப்புத் தலைவர்களாக இருந்த பல சிறிய நிறுவனங்கள் இருப்பதைக் கண்டேன். அந்த நேரத்தில், ஐரோப்பாவில் உள்ள நிறுவனங்களின் பெயர்கள், முகவரிகள் மற்றும் அளவுகளை வழங்கிய Dun's Europa-வின் இரண்டாவது இதழ் வெளியிடப்பட்டது.

அவர்களின் சிறிய களத்தில் உலகத் தலைவர்களாக இருந்த சிறிய நிறுவனங்களைக் கண்டு நான் திகைத்துப் போனேன். ஆங்கிலத்தில் இருந்த சர்வதேச வணிக இதழ்களில் விளம்பரம் செய்யும் அளவுக்கு அவை பெரிதாக இல்லாததால், அவற்றுள் இந்தியர்களுக்குப் பலவற்றைத் தெரிய இயலவில்லை. மேலும் சிறிய நிறுவனங்களிடமிருந்தும் தொழில்நுட்பத்தை வாங்கிய பெரிய நிறுவனங்களிடமிருந்தும் தொழில்நுட்பத்தை இறக்குமதி செய்தனர். அங்குள்ள மொழிகள் நமக்குத் தெரிந்திருந்தால், இந்தியா தொழில்நுட்பத்தை மிகக் குறைந்த விலையில் சமப் பங்குதாரர்களாக இறக்குமதி செய்திருக்க முடியும்.

இந்தியா நமக்குத் தோன்றவில்லை என்றால் அவர்களும் நமக்குத் தோன்றவில்லை. ஆராய்ச்சி நிர்வாகத்தில் நாம் சிறந்த பங்குதாரராக இருக்க முடியும் என்பதை நான் உணர்ந்தேன். ஒன்றை வினாப்பட்டியல் ஒன்றை மொழிபெயர்ப்புக்கு எனக்கு €150 செலவானது.

இது கிட்டத்தட்ட ரூ 6000/- ஆகும். 14 பக்க வினாப்பட்டியலைப் பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், ஸ்பானிஷ் மொழிகளில் மொழிமாற்றம் செய்து சுமார் ரூ. 2000/- அந்த நாள்களில் பெற முடியும். செயலக உதவிக்கும் இதே போன்ற நிலை தான். ஒரு வினாப்பட்டியலுக்கு நாளொன்றுக்கு €100- க்கும் அதிகமான கட்டணம் இருந்தபோதிலும், இங்கே எனது செயலாளர் கூடுதல் தொகை எதுவும் கேட்காமல் தட்டச்சுச் செய்து நான்கு மொழிகளில் 2000 அட்டைகளைத் தயார் செய்தார்.

இவ்வாறு ஓர் ஆய்வு (Perception of European Executives About India as a Business Partner) 1000 யூரோக்கள் அனுமதிக்கப்பட்டு, அதை வெறும் 10,000 ரூபாயில் முடிக்க முடியும். நாங்கள் சிறந்த ஆராய்ச்சிப் பங்குதாரர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகளை எல்லாம் தவறவிட்டோம்.

நான் இந்தியாவுக்குத் திரும்பிய நேரத்தில், ஐரோப்பாவுடன் ஒன்றிய வாழ்க்கை முறையை உருவாக்குவதற்கான பல யோசனைகள் என்னிடம் இருந்தன. எனது ஆராய்ச்சிக் கூட்டாளர் எமிலின் ஆலோசனையின் படி உலகளாவிய வீரராக உருவெடுப்பதன் மூலம், எந்தவொரு தேசிய நலனையும் இழக்காமல் அல்லது பாதகமான கட்டணச் சமநிலையை உருவாக்காமல், ஐரோப்பாவிலிருந்து இந்தியா நிறையப் பெற முடியும் என்று நான் உறுதியாக நம்பினேன்.

9. குண்டு வெடிப்பு

ஒரு நாள் "அவ்டா" பெட்ரல் பஸ்ஸில் சென்று கொண்டிருந்த போது ஒரு பெரிய வெடிச் சத்தம் கேட்டது. மொரோக்கோவைச் சேர்ந்த சில முஸ்லீம் நபர்கள் வெடித்ததாக என்னிடம் கூறப்பட்டது. இங்கிலாந்துக்கும் அயர்லாந்திற்கும் இடையிலான மோதலானது கவனிக்கத் தக்கது. கத்தோலிக்க மற்றும் எதிர்க்கும் மதங்கள் இருக்கும் நாடுகளைப் பிரித்தால், கிறிஸ்தவர்களும் முஸ்லிம்களும் நல்ல அண்டைய நாடுகளாக வாழ முடியாத சூழல் என்றால் அனைத்து வகையான மதங்கள், ஜாதிகள், மொழிகள் மற்றும் மத கலாச்சாரங்களைக் கொண்ட இந்தியா எவ்வளவு

பாதிக்கப்படக்கூடியது, ஒவ்வொன்றும் நாட்டைப் பிரிக்கும் சக்தி வாய்ந்தது என்று நான் ஆச்சரியப்பட்டேன்.

“நாம் எரிமலையில் அமர்ந்திருக்கிறோமா?” என்று நடுங்கினேன். நான் இந்தியா திரும்பியதும், ஆறு மாதங்களுக்குள், பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டு, மதவெறி தலைதூக்க ஆரம்பித்தது. ஓராண்டுக்கு முன், இட ஒதுக்கீட்டுப் பிரச்சனை, நாட்டில் நெருக்கடியை உருவாக்கி, மூன்று மாதங்களாக முடங்கிக் கிடந்தது, மத்திய அரசின் வீழ்ச்சியுடன் முடிவுக்கு அது வந்தது. மக்கள் தொகையைப் பயன்படுத்திப், பொருளாதார மேம்பாட்டிற்காக உணர்ச்சிப்பூர்வமாக ஒருங்கிணைக்க இந்தியா எதிர்கொள்ளும். ஒரு மேல்நிலைப் பணி, நாட்டின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்கப் போவது நிர்வாகச் சவால் அல்லவா? புதிய ஜனநாயகம் அனைத்து முரண் பாடுகளுக்கும் எதிராக ஒற்றுமையாக இருப்பது பெரிய சாதனை அல்லவா?

10. இந்தியாவில் என்ன இருக்கிறது என்பதை உணருங்கள்

a) தண்ணீர்

முதல் அனுபவம் தண்ணீர். இந்தியாவில் ஒரு நாளைக்கு லிட்டரில் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துகிறோம். ஜெர்மனியில் ஆரம்பக் கருத்தரங்கில் நான் உணவருந்தச் செல்லும் போதெல்லாம், “விஸ்கி, ஓயின் அல்லது காபி” என்ன சார் சாப்பிட விரும்புகிறீர்கள்? என்று என்னிடம் மரியாதையுடன் கேட்கப்பட்டது. நான் தண்ணீர் கேட்டபோது ஒரு அரை பாட்டில் தண்ணீர் கொடுத்தார்கள். 250 சிசி தண்ணீர் பாட்டிலின் விலை \$2. அதிர்ஷ்டவசமாக நாங்கள் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் விருந்தினராக இருந்தோம், தங்குமிடம் இலவசம், ஆனால் தண்ணீர் போன்ற கூடுதல் பொருள்களுக்கு எங்கள் பைகளில் இருந்து பணம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது, எங்களால் முடியவில்லை, இறுதியில் சிலர் குழாய்த் தண்ணீரைக் குடித்தோம். இந்தியாவில் “தண்ணீருக்கு விலையா?” என்றால் நம் நிலை என்னவாகும் என்று யோசித்துப் பார்த்தேன்.

b) ரொட்டி

மற்ற பொருள்களிலும் இதே விலை வேறுபாடு இருந்தது. 1991-ஆம் ஆண்டு ஒப்பிடும்தோது ஒன்பது பொருள்களின் விலையில் பாரசீலோனாவின் விலை 3.6 மடங்கு (500 மில்லி பால் பாட்டில்) முதல் 12 மடங்கு (ரொட்டித் துண்டு மற்றும் இரண்டு படுக்கையறை வீடு) வரை மாறுபடும். விற்பனை மதிப்பின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்படும் GDP (விலையால் நிர்ணயிக்கப்படும்) மற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்தோது, இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் மிகவும் சிதைந்த சித்திரம், வசதிக்காக அமெரிக்க டாலர் அடிப்படையில் அளவிடுவது போன்று எனக்குப் பட்டது. சரியான படத்தைப் பெறுவதற்கு வேறு ஒரு நடவடிக்கை தேவைப்பட்டது, இது வாங்கும் திறன் சமநிலை அடிப்படையிலான ஒப்பீடுகளின் அடிப்படையில் பின்னர் வெளிப்பட்டது.

c) மொழிப் பாடங்கள்

எனக்கு ஸ்பானிஷ் அல்லது உள்ளூர் மொழி தெரியாததால், ஸ்பானிஷ் மொழிக்கான வகுப்புகளில் கலந்துகொள்ள ESADE என்னை அனுப்பியது. வெவ்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த சுமார் 20 வயதுடைய ஸ்பானியர் அல்லாத 15 பேர் இருந்தனர். வண்ணங்களை விளக்கிய பிறகு, பயிற்றுவிப்பாளர் கற்றலைச் சோதிக்க விரும்பினார், மேலும் ஒவ்வொருவரிடமும் “உங்கள் காரின் நிறம் என்ன” என்று கேட்டார். இளைஞர்கள் அதற்கேற்பப் பதிலளித்தனர், ஆனால் இந்தியாவில் உள்ள IMX-இன் பேராசிரியரான நான், “என்னிடம் கார் இல்லை” என்று பதிலளித்தேன். எண்களை விளக்கிய அடுத்த சுற்றில், பயிற்றுவிப்பாளர் “உங்களிடம் எத்தனை கார்கள் உள்ளன?” என்று கேட்டார். எனது பதில் “என்னிடம் கார் இல்லை” என்னும் அதே பதில்தான். இப்போது பயிற்றுவிப்பாளர் குழப்பமடைந்தார். “எப்படி அலுவலகம் செல்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். “நான் நடந்து செல்வேன்” என்று பதிலளித்தேன், அது அவரை மேலும் குழப்பியது.

"உங்கள் அலுவலகத்திற்கு எப்படி நடக்க முடியும்?, எத்தனை தூரம்?" என்று கேட்டதற்கு அது என் வீட்டுக்குப் பின்னால் இருக்கிறது என்றேன். 200 ஏக்கர் பரப்பளவில் குடியிருப்பு வசதிகள் மற்றும் விருந்தினர் மாளிகைகள் கொண்ட எங்கள் பெரிய வளாகத்தைப் பாராட்டுவது அவருக்கு மிகவும் கடினமாக இருந்தது. ஆனால், குறைந்த கட்டணத்தில் பார்வையாளர்களை அழைப்பதற்கும், தங்கும் விடுதி வசதிகளை வழங்குவதற்கும், பயணச் செலவுகள் மற்றும் கௌரவ ஊதியம் மட்டும் செலுத்துவதற்கும் இது ஒரு கவர்ச்சிகரமான அம்சமாக இருக்கும் என்பதை உணர்ந்தேன், இதை நான் பின்னர் IMP-இல் வெளிநாட்டிலிருந்து ஆசிரியர்களை அழைப்பதற்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று எண்ணினேன்.

d) லூனா சவாரி

ஒருமுறை எனது ஆராய்ச்சிப் பங்குதாரர் என்னை இரவு உணவிற்கு அழைத்தார். அவர் MDP, நிறுவனத்தில் மிகவும் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் உள்ள ஒரு பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர் ஆவார். மாலை ஐந்து மணிக்குப் பார்க்கிங் ஏரியாவில் சந்திக்க இருந்தோம். நான் சரியான நேரத்திற்கு அங்குச் சென்றேன். ஆனால் அவரது காரைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, அவர் ஒரு சிறிய மொபைலுடன் (இந்தியாவில் லூனா) நின்று கொண்டிருந்ததைக் கண்டேன்.. தட்டச்சு செய்பவர்களும், பிளம்பர்களும் கூடக் கார் ஓட்டி வருவதால், அவரிடம் நல்ல கார் இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருந்ததால் நான் அதிர்ச்சியடைந்தேன். அவர் பாதைகளுக்குள் தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். போக்குவரத்து நெரிசலைக் கண்டபோதெல்லாம், அவர் தமது லூனாவைத் தூக்கிக்கொண்டு நடைபாதையில் நடந்தார். நெடுந்தூரம் ஸ்தம்பித்திருந்த பிரதான ஆறு வழிச் சாலையைக் கடக்க வந்தோம்.

ஆனால் அவர் தமது லூனாவைத் தூக்கிக்கொண்டு நடந்தார். நாங்கள் வசதியாகச் சாலையைக் கடந்தோம். நாங்கள் அவரது அரண்மனை வீட்டை அடைந்து தேநீர் அருந்தி, இரவு 8.30 மணியளவில் உணவருந்தத் தயாராகத் தொடங்கினோம். நாங்கள் கீழே வந்தோம், அவர் தமது கேரேஜைத் திறந்தார், நான் அங்கு கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய மெர்சிடீஸ் பென்னைக் கண்டேன். போக்குவரத்து நெரிசல்கள் காரணமாக தமது காரை அலுவலக நேரத்தில் பயன்படுத்த முடியாது. அதனை வார இறுதி நாளில் அல்லது உல்லாசப் பயணத்திற்கு மட்டுமே அவர் தமது அழகான காரில் செல்ல முடியும் என்பதை நான் உணர்ந்தேன்.

200.00	வாகனம் அடர்த்தி முடிந்துவிட்டது தி ஆண்டுகள் (2W இணையான)							
150.00								
100.00								
50.00								
0.00								
	19	19	19	19	19	20	20	20
	51	61	71	81	91	01	11	15

ஸ்பெயினின் இருபது மடங்குக்கும் அதிகமான மக்கள் தொகையைக் கொண்ட இந்தியாவின் நிலை என்னவாக இருக்கும் என்று நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். மாற்று வடிவமைப்பு இல்லாமல், பொதுப் போக்குவரத்திற்காகக் கார்கள் மற்றும் பிற மோட்டார் வாகனங்களில் அதிக கவனம் செலுத்தாமல் இருந்தால், வளர்ச்சியின் காரணமாக இது போன்ற நெருக்கடியை நாம் சந்திக்கப் போகிறோம் அல்லவா?

அது இறுதியாக உண்மையாகி, 25 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, மாசுபாடு தொடர்பான பிரச்சனைகளுடன் உண்மையான நெருக்கடியை எதிர்கொள்கிறோம்.

e) துறைமுகத்தில் நாணயம்

U.K.- க்கான எனது டிசம்பர் சுற்றுப்பயணத்தின் போது ESSEC, Erasmus மற்றும் Manchester மேலாண்மை நிறுவனங்களுக்குச் செல்ல திட்டமிட்டிருந்தேன். அங்கே இரவு, தங்கி பெல்ஜியத்தையும் கடக்க வேண்டியிருந்தது. எனவே என்னிடம் ஐந்து கரன்சிகள் இருந்தன, ஸ்பானிஷ், பெசெட்டாஸ், பிரஞ்சு, பிராங்க்ஸ், பெல்ஜியம் ஃபிராங்க்ஸ், டச்சு வழிகாட்டிகள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் பவுண்டுகள், எல்லா இடங்களிலும் பரிமாற்றக் கட்டணங்களை இழந்துவிட்டேன். டிசம்பர் 19 அன்று ரோட்டர்டாமில் இருந்து லண்டனுக்குப் பேருந்தில் எனது பயணம் தொடங்கியது. ஆங்கிலக் கால்வாயைக் கடக்க நான் ஆண்ட்வெர்பன் துறைமுகத்தை அடைந்தேன். அப்போது சுமார் 250 F (-50C) வெப்பநிலை இருந்தது, இரவு 10 மணியளவில் எனக்கு மிகவும் குளிராக இருந்தது. நான் ஒரு கப் காபி 40 BF சாப்பிட நினைத்தேன். என்னுடன் 50 BF வைத்திருந்தேன், அதை வாங்கினேன். நான் இரவு உணவைத் தவறவிட்டதால், பசியுடன் இருந்தேன். மேலும் 40 BF விலையில் ஒரு பன் மற்றும் வெண்ணெய் சாப்பிட நினைத்தேன். என்னிடம் 10 BF மட்டுமே மீதம் இருந்ததால், நான் டீல் செலுத்தலாமா என்று கேட்டேன். விற்பனையாளர் தலையசைத்தார், நான் 100 பவுண்டு நோட்டைக் கொடுத்தேன். அந்த நாள்களில் மாற்று விகிதம் சுமார் 1 £ முதல் 65 BF வரை இருந்தது. அதன்படி அவர் அதனை 6500-358 (எக்ஸ்ஸேஞ்ச் கமிஷன்) கூடுதல் ஆக மாற்றி, 30 BF-ஐக் கழித்து, மீதி 6112 BF-ஐத் திருப்பிக் கொடுத்தார். நான் இப்போது UK-வுக்குச் செல்லும்போது BF உடன் என்ன செய்வேன் என்று கேட்டேன். நான் BF இல் மீதித் தொகையைப் பெற முடியுமா? என்றும் கேட்டேன். "நிச்சயமாக," அவர் 5.5% எக்ஸ்ஸேஞ்ச் கமிஷனைக் கழித்து, எனக்கு £89 திரும்பக் கொடுத்தார். இவ்வாறு 1/2 £க்கு, நான் சில நொடிகளில் 10£-களை இழந்தேன். ஒவ்வொரு பரிவர்த்தனையிலும் இப்படி இழக்கும்போது, ஒரு பைசாக் கூட இழக்காமல், மேற்கு ஐரோப்பா முழுவதிலும் உலகின் பெரும் பகுதி வரை பயணித்த நாம் இந்தியாவில் எத்தனை அதிர்ஷ்டசாலி என்பதை உணர்ந்தேன்.

குளிக்காலத்தில் 0 முதல் -200C வரையிலான வெப்பநிலை மழை மற்றும் சூரிய ஒளியுடன் சில மணி நேரங்கள் மட்டுமே கிடைக்கும், மக்கள் எத்தனை கஷ்டங்களைச் சந்தித்து உயிர்வாழ்வதற்கான தொழில் நுட்பத்தை உருவாக்குகிறார்கள் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. மின்சாரம் துண்டிக்கப்படும் சூழ்நிலையை அவர்களால் தாங்க முடியுமா? இந்தியாவில் 10-12 மாதங்களில் 12 மணிநேர சூரிய ஒளி நாட்டின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் உள்ளது மற்றும் 0-450 C வரம்பிற்குள் வெப்பநிலை ஆண்டு முழுவதும் வீட்டிற்குள் மிதமாக உள்ளது. நமக்கு எப்படிப்பட்ட ஆறுதல்! எங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏர் கண்டிஷனிங் என்றால் குளிர்ச்சி, அங்கே அது சூடு என்று பொருள், இங்கே இந்தியாவில் 12°C கடிகாரம் என்றால் அமெரிக்காவில் என்ன அர்த்தம் என்பதற்கு நேர் எதிரானது.

ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னொரு நாட்டிற்குப் பயணம் செய்வதிலும் சிக்கல் இருந்தது. இந்த நாடுகளுக்குச் செல்ல நான் ஸ்பெயின், பிரான்ஸ், பெனலக்ஸ் (பெல்ஜியம், நெதர்லாந்து மற்றும் லக்சம்பர்க்), ஜெர்மனி மற்றும் யு.கே ஆகிய நாடுகளுக்கு விசா எடுக்க வேண்டியிருந்தது. ஒவ்வொரு போக்குவரத்திலும் நாங்கள் குடியேற்றத்தைக் கடக்க வேண்டியிருந்தது. பாஸ்போர்ட்டை இழப்பது மற்றும் விசா, தங்குவதற்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்தலாம், மற்றும் ஆதரவளிக்க யாரும் இல்லாமல் சிறையில் அடைக்கலாம்.

நான் தடையின்றி 29 மாநிலங்களுக்கும் (மக்கள்தொகை அடிப்படையில் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் உள்ள பெரிய நாட்டை விட நான்கு மாநிலங்கள் பெரியது) மற்றும் இந்தியாவில் 7

யூனியன் பிரதேசங்களுக்கும் பயணிக்கும்போது, தற்போதைய ஐரோப்பிய யூனியனை விட 4 மடங்கு மக்கள் தொகையை உள்ளடக்கியது. எனது பணப் பையில் உள்ள பணத்தை மாற்றாமல் அல்லது குடியேற்றம் வழியாகச் செல்லாமல், பாஸ்போர்ட் அல்லது விசா எதுவும் எடுத்துச் செல்லாமல், ஐரோப்பிய யூனியன் நாடுகள் முழுவதும் பயணம் செய்ததாக உணர்கிறேன்.

இருப்பினும் வேதனை என்னவென்றால், மக்கள் தொகை அடிப்படையில் அமெரிக்கா அல்லது ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தை விட நான்கு மடங்கு பெரியதாக இருந்தாலும் (கடவுளின் மூளையின் பரிசு), இந்தியப் பொருளாதாரம் அவர்களின் பொருளாதாரத்தில் 1/6 பங்கு மட்டுமே (அமெரிக்காவில் 13.4% மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் 5.1%) , ஒருங்கிணைந்த ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் மனித வள மேம்பாடு மூலம் சாத்தியமானவற்றில் 1/24. பார்சிலோனா வருகை எனக்கு ஒரு கண் திறக்கும் அனுபவமாக இருந்தது. இந்தியாவில் நாம் சொர்க்கத்தில் எப்படியெல்லாம், எந்த வகையில் எல்லாம் வாழ்கிறோம், ஒன்றிய வாழ்வின் மூலம் பெரிய சமுதாயத்தின் நலனுக்காக ஒருவருக்கொருவர் உதவலாம் என்பதை நான் கண்டுபிடித்தேன். சர்வதேசப் பரிமாற்ற ஒத்துழைப்பு ஒரு பெரிய வரமாக இருக்கும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன், முன்னணி மேலாண்மை நிறுவனங்களின் ஒவ்வொரு ஆசிரிய உறுப்பினரும் தமது சொந்த நாட்டை நேசிக்கத் தொடங்கவும், முன்னேற்றத்திற்கான வாய்ப்புகளை அடையாளம் காணவும், உலகிற்குப் புதிய விஷயங்களை உருவாக்கவும் தமது எல்லையை விரிவுபடுத்த ஒரு வருடத்திற்குப் பயணிக்க வேண்டும்.